

Hírlevél

A Johannita Segítő Szolgálat kiadványa

XIV. évfolyam 2. szám

2013. augusztus

Szerkeszti: Porcsalmy László

Megkésett második számunk reményeink szerint gazdag tartalommal jelenik most meg, s hamarosan követi majd az újabb szám, amelyben a nyári programokról adunk majd részletesebb beszámolót.

Rögtön jó hírrel kezdhetjük: Az előző évek gyakorlatától eltérően már július elején aláírhattuk az ideai támogatási szerződést a minisztériummal, s előző évi támogatásunk – amelyet 2013. március 31-ig használhattunk fel – elszámolásának lezárása után, mire a kedves olvasó ezeket a sorokat olvassa, már meg is kapjuk annak első részletét.

Aki visszaemlékszik korábbi Hírleveleinkre, láthatta, milyen komoly likviditási – és ebből következően működési – nehézségeket okozott a támogatási szerződés késői megkötése és folyósítása a korábbi években. Többször kellett kölcsönökhöz folyamodnunk, hogy fenntarthatassuk magunkat. Ezen segít az, hogy ebben az évben jóidőben elkészült a szerződés és a kifizetés is ütemezetten történik. Köszönet a minisztérium rugalmasságáért!

Korábbi számunkban említettük, hogy a holland rendtől immár hagyományosnak tekinthető támogatásból idén egy projekt keretében közös finanszírozással egy „mamásotthont” segítettünk hozzá, hogy megfelelő étkezési lehetőséget építsenek ki a bentlakó családok számára. Erről és a **Mamásotthon** életéről olvashatnak az alábbiakban:

„Jó az Úr! Menedék a nyomorúság idején, gondja van a hozzá folyamodókra.” Náh 1,7

Ez az ige vált a Menedék Alapítvány vezérigéjévé, s ez az ige határozza meg az Alapítványon belül szolgálók szívbeli odaszánását minden egyes szolgálati területen (Budapest, Kiskunmajsa, Bodrog).

A budapesti terület egyik szolgálati ága a Mamásotthon. Az egykori baptista imaházban az Alapítvány Leányotthont létesített a '90-es évek elején, mely a növekvő igények hatására Mamásotthonná alakult át. Az intézményben 40-42 fő kerül ellátásra (12 édesanya, 30 gyermek). A Mamásotthonban olyan krízishelyzetbe került családok találhatnak menedékre, akik bántalmazás elől menekülnek, lakhatási-, illetve anyagi nehézségekkel küzdenek.

A segítség nem cél, hanem eszköz ebben a szolgálatban. Hiszem, hogy minden ember életére nézve valódi megoldást csak az jelenthet, ha a szívükbe hullott ige nyomán befogadják életükbe Jézust. Fontosnak tartom, hogy a Mamásotthon lakói az intézményben eltöltött idejük alatt megismerhessék az Élet forrását mind gyermekek, mind édesanyák egyaránt. Szeretném, ha mindannyian megtapasztalhatnák, hogy nem pusztán fizikai értelemben élhetik meg a menedéket (lakhatási problémák megoldása), hanem lelki értelemben is: „Hajlékod az örök Isten, örökkévaló karjai tartanak.” 5Móz 33,27

Az év első felében egy nagyobb adományt kaptunk a Johannita Segítő Szolgáltatón keresztül, hogy kibővíthessük a konyhánkat egy nagyobb étkezőterülettel.

Ez az adomány rendkívül nagy ajándék volt számunkra, mivel korábban a családok számára az étkezés csak egy közlekedő folyosón kijelölt területen volt lehetséges, s önerőből megvalósíthatatlan lett volna az átalakítás.

Mára már hálás szívvel tudjuk elmondani, hogy minden család megfelelő helyen és körülmények között tudja közösen elfogyasztani az ételét, együtt tudjuk megünnepelni a születésnapokat, különböző jeles napokat, ünnepeket.

A területbővítésen túl új konyhabútorokat kapott a helyiség, s korszerű berendezésekkel lett ellátva. Hálás szívvel szeretnénk ezért köszönetet mondani.

Szilágyi Zsuzsa – intézményvezető

Határon túli tevékenységünk Székelyudvarhelyi központtal is bővült. Egy ottani akcióról szól a következő beszámoló:

Számos székelyudvarhelyi és környékbeli faluban szereztek örömet az Egy Mosoly az Életért Egyesület önkéntesei a Johannita Segítő Szolgálat illatos és ízletes adományával. A hozzájuk kapcsolódó történeteket Papp Csilla, az egyesület munkatársa osztotta meg szerkesztőségünkkel.

Április végén a Johannita Segítő Szolgáltatás 400 kg mézes pogácsát adományozott az Egy Mosoly az Életért Egyesületnek, hogy önkéntesek bevonásával juttassa el a szociálisan hátrányos helyzetűeknek. A sütemények egy részét május elején a Székelyudvarhely környéki falvakban ajándékozták el időseknek, betegeknek és nagycsaládosoknak a már jól megszokott módszer szerint.

Kicsit meglepve, de nagy örömmel fogadták az önkénteseket, akik a Baczkamadarasi Kis Gergely Református Kollégium II. osztályos diákjainak és névtelen támogatóknak köszönhetően a többgyermekes családoknak ruhaadományt is átadhattak.

Az ajándékba szánt pogácsák másik fele pünkösdi alkalmával Székelyudvarhelyen talált gazdára, ami már nagyobb kihívás volt az önkénteseknek, mivel első alkalommal látogatták meg a városi nyugdíjasokat. Névvel, címmel tarsolyukban indultak útnak. Néhol zárt kapukat találtak, hiszen sok idős ember egyedül, betegen él, és volt, ahol némi fenntartással fogadták a lelkes ajándékozókat. Sokan nem értették, miért kapnak süteményt, és nem akarták elfogadni, mivel ők úgy érezték, nem tudnak adni cserébe semmit.

A tömbházakban bizalmasabb volt a fogadtatás, ha már sikerült bejutniuk az önkénteseknek a lépcsőházba. A hangos kopogásra a szomszéd idősök is kimerészkedtek, figyelve az egyedül élő szomszédra, nehogy valami bántódása essék, ezért őket is megjutalmazták az egyesület nevében eljárók.

Volt ágyban fekvő, aki nem tudott ajtót nyitni, a gondozó épp nem tartózkodott ott, neki hátrahagyták a kis csomagot, vagy sajnálkozva mentek a következő címre. „Örömmel tapasztalták meg önkénteseink, hogy ezúttal is nemcsak adtak, hanem kaptak is: kedvességet, hálát, életörömet és egy-egy mosolyt. Most már biztosak abban, hogy minden idős bácsi és néni, akihez sikerült eljutniuk, szívesen látja majd őket bármikor” – osztotta meg reményüket Papp Csilla. Hozzáteve: bíznak a további jó szándékú adományozók segítségével.

Az egyesület próbálja feltérképezni Székelyudvarhely szintjén, hogy kik azok, akiket a következő alkalommal is felkereshetnek. A címlista nyitott, ezért ha bárkinek van tudomása olyan személyről, akinek egy kis örömet tudnának szerezni, bátran jelezze az egyesületnek minden pénteken 15–20 óra között a 0754–421444-es telefonszámon.

Szekelyhon.ro weboldalon megjelent írás 2013. május 21-én

Gyereknapi Látogatás egy csepeli óvodában

A Csepeli Önkormányzat Erdei Óvodák Repkény Utcai Tagóvodájába látogattunk el egy meghívásra 2013. május 24-én. Gyereknapi programmal készültek a kicsiknek. Reggel 9 órára a gyerekek legnagyobb meglepetésére begurult a johannita mentőautó az óvoda udvarára, majd kicsivel később megérkezett egy tűzoltó autó is. A johannita önkéntesek vezényletével, játékos rövid ismertetővel lehetőségük nyílt a gyerekeknek közelebbről megismerkedni a mentőautóban

található felszereléseket, kipróbálni a hordágyat, és természetesen a bátrabbak beültek a volán mögé is. Az óvoda kis lakóit 10 fős csoportokra osztva kísérték végig a járműben a barátságos „doktor néni és Tomó doktor bácsi”, így az ismeretterjesztő program során csaknem 60 gyermek kerülhetett közelebb a segítségnyújtás és a mentőzés világához.

Igyekeztek önkénteseink nevelő szándékkal lerombolni azokat a gátló sztereotípiákat, melyeket a szuri és egyéb félelmetes vizsgálatok már egész hamar kialakíthatnak a gyermekekben.

Istennek hála, a gyerekek lelkesek voltak, kíváncsiak és bőbeszédűek. Hamar megeredt a kicsik nyelve, mindenkinek volt egy-egy mesélni való emléke a kórházakról, vagy egy beteg rokonról, aki meggyógyult. Bátorságukat megdicsérve önkénteseink emlékül műanyag fecskendőket ajándékoztak a gyerekeknek.

Az óvónők ötlete sikeresnek bizonyult, az apróságok nagyon élvezték a mentőautó adta lehetőségeket. Csatunk szívesen tett eleget a szolgálatnak, ahogy mindig örülünk az ilyen és hasonló megkereséseknek, mert nem lehet elég korán kezdeni az ismerkedést az önkéntességgel, a segítő szakmákkal és az embertársainkhoz való támogató hozzáállással.

Korolovszky Júlia

Johanniter-International „Elsősegély Napok”

A Johanniter International (a johanniták európai szervezete) ifjúsági munkacsoportja kezdeményezésére Szent János nap köré rendezve Elsősegély Napokat tartottunk. A projekt célcsoportja kifejezetten a gyermekek és fiatalok voltak. Szervezetünk három helyszínen mintegy 100 gyermekkel és fiatallal foglalkozott.

A program három részből állt: a bevezető, első részben az elsősegélynyújtás fontosságáról beszélgettünk, illetve az elsősegélynyújtás néhány alapvetését ismerhették meg a résztvevők. A második részben, immár kisebb csoportokra oszolva a betegvizsgálat alapjait sajátíthatták el a gyerekek és azt is kipróbálhatták hogyan és mikor kell újraélesztést végezni. Végül pedig a mentőautóink érdekesebb felszereléseit és berendezéseit lehetett megtekinteni, kipróbálni.

Az egyik helyszínen egy rövid bemutatóval zártuk a programot, mellyel az volt a célunk, hogy vizuálisan is megjelenjen az „életmentés-láncolatának” egyes elemei és azok funkciója, fontossága azaz, hogy mi a feladata a laikus elsősegélynyújtónak és a szakdolgozónak egy baleseti helyszínen.

A kezdő alkalmat a fővárosban tartottuk a VIII. kerületben, ahol a gyermekek többsége igen nehéz körülmények közt nő fel. Érdekes volt hallani, hogy a gyermekek többségének legalább egyszer már volt saját élménye a mentőkkel és ezért különösen is fontosnak tartjuk, hogy ezeken a területeken a későbbiekben is megjelenjünk ilyen jellegű programokkal.

A második alkalomra Jármiben került sor.

Ezt az eseményt a Mátészalkai Helyi Szervezetünkkel közösen szerveztük, nem titkoltan azzal a szándékkal, hogy egy ősszel induló elsősegélyképzéshez kedvet csináljunk. Várakozásainkon felül sikerült a rendezvény, hiszen sokan már előre feliratkoztak az őszi képzésre, illetve többen az Éves Szimulációs Gyakorlatunkra (ennek beszámolóját – ha Isten

éltet minket – következő számunkban találhatja meg a kedves olvasó) is jelentkeztek, természetesen most még mint sérültek.

A záró alkalmat Nagymaroson tartottuk, ahol pár héttel korábban még az árvíz kapcsán tevékenykedtünk. Az árvízi munka során igen jó viszonyt sikerült kialakítanunk a vezetéssel, a helyiekkel, így automatikusan adódott az ötlet, hogy ezzel a programmal érdemes lenne visszatérnünk Nagymarosra. A felvetésünk hamar pozitív visszhangokra talált és sokan a kezdeményezés mögé álltak. Itt két felvonásban foglalkoztunk a gyerekekkel: délelőtt az éppen zajló hittantáboros gyerekekhez kaptunk bebocsájtást, míg a délutáni alkalom minden helyi gyerek számára nyitott volt. A két turnus

közt Rudolf Józsefné Nagymaros alpolgármesterének invitálására örömmel tettünk eleget egy ebéd meghívásnak, mert újralátkozhattunk azokkal, akiket az árvíz során megismertünk és akikkel szorosan együttműködve dolgoztunk.

Mindhárom helyszínen a gyerekek kaptak egy pólót, melyet direkt erre az alkalomra csináltattunk. Az elejére szervezetünk logója került, míg hátára walesi johanniták által tervezet JOIN – Elsősegély Napok embléma. Az „Elsősegély Napok” program-sorozatot több másik johannita szervezetben (walesi, német, lett) sikeresen lebonyolították. A rendezvények sikerén felbuzdulva reméljük, hogy a jövőben is lesz lehetőségünk hasonló „road-show”-kat szervezni.

Dunai árvíz – 2013

Szervezetünk is igyekezett erőforrásaihoz és lehetőségeihez mérten részt venni az árvízi védekezésben. Munkánkat a Dunakanyar térségébe koncentráltuk. Ahogy az árvíz kezdett begyűrűzni a közép-magyarországi régióba, úgy lettek világossá, mik lesznek a védekezés súlypontjai, és hogy az adott településeken milyen védelmi és egyéb feladatok várnak az árvízi védekezőkre. A 2010-es katasztrófák kapcsán kialakult hatékony johannita-máltai együttműködésre alapozva a két szervezet ezúttal is összehangolta az erőforrásait.

2013. június 4-én kezdtük meg önkénteseink és munkatársaink mozgósítását. Egy nappal később az első johannita csapat már úton is volt a térség felé. Első állomásunk Sződliget volt, ahol segédkeztünk egy szociális otthon kiürítésében, illetve az otthon védműveinek kialakításában. Ezt követően áttelepültünk Nagymarosra, ahol elsődleges feladatunk az önkéntesek és a helyszínre érkező személyi állomány étkeztetése volt. Ezt a szolgálatot a helyi önkormányzattal, a helyi önkéntesekkel és a máltaiak országos irodájával együtt végeztük.

A munkánk során 200-800 védekező folyamatos (0-24) ellátásában játszottunk fontos szerepet, hiszen kisbuszaink kapacitása, illetve önkénteseink és munkatársaink folyamatos jelenléte nélkülözhetetlen volt ennek a feladatnak a megszervezésekor. Különös tekintettel az éjszakai (23 órától reggel 7-ig terjedő időszak) szolgálatra, amikor gyakorlatilag az egész város területén dolgozók ellátásért a johanniták feleltek, ezzel lehetőséget adva arra, hogy a helyi erők pihenhessenek. 9 nap alatt 21 önkéntesünk és munkatársunk segítségével végezhettük ezt a szolgálatunkat. Az intenzív és nem szokványos igénybevétel miatt a helyszínről való levonulásunk után a régi Mercedes kisbuszunk generátora felmondta a szolgálatot.

Az árvíz el- illetve délebbre vonultával a védekezés súlypontjai is délre húzódtak, így szervezetünk tevékenységének következő állomása Baja lett. Itt a máltaiakkal közösen kialakítottunk egy ideiglenes irodát a Petőfi-szigeten. Baja két részére koncentrált munkánk, az ún. Duna-fürdőre és a Pandúr-szigetre.

Itt már elsősorban nem a védekezést kellett segítenünk, hanem az újjáépítés és helyreállítási munkákban segédkeztünk, ahogyan ezt 2010-ben Felsőzsolcán is tettük. Első renden így a károk felmérését és az árvíz sújtotta területen életvitelszerűen élők feltérképezésével indítottuk bajai tevékenységünket. Ezzel párhuzamosan pedig folyamatosan igyekeztünk az ottélőket falszárítógépekkel segíteni.

Fontos szegmense volt munkánknak, hogy beszéljünk a lakókkal, hogy ezzel is segítsük az árvíz okozta feszültség, trauma feldolgozását. Ez kifejezetten fontos feladatnak bizonyult a kollégiumban kitelepítettek esetében, akiknek hosszú heteket kellett távol maradniuk otthonaiktól. Bajai jelenlétünk 4. napján pedig egy nap erejéig visszatértünk a védekezők ellátáshoz, hiszen a Bajához közeledő újabb árhullám veszélyt jelentett a Nagy-Pandúr-szigetre, ugyanis ott a gátat korábban átvágták, így gyakorlatilag védtelenül maradt ez a rész. A gát helyreállítására helyszínre vezényelt 25 tűzoltó és a mintegy 45 közmunkás ellátásában kért segítséget Osso János tű. alezredes. A „tejárat” megszervezése nehézségekbe ütközött, mivel ez a védelmi szakasz csak terepjáróval volt megközelíthető, de az önkormányzat illetékesei rendelkezésünkre bocsájtottak egyet, így ezt a feladatot is végül teljesíteni tudtuk.

Júniusban máltai-johannita iroda koordinációját, illetve a szervezetek folyamatos jelenlétét és tevékenységét önkénteseink és munkatársaink 8 napon keresztül biztosították. Az egyik váltásunkat Bajára szállító Ford Transit kisbuszunk Szekszárd közelében a motor komolyabb károsodása miatt üzemképtelenné vált, amit csak trailer segítségével tudtunk elszállíttatni. Ezt a kisbuszunkat nyár végéig nem is tudtuk használni, de hála Istennek, a munkát folytatni tudtuk részint a máltaiak Bajára telepített kisbuszával, részint az öreg Mercedes-ünkkel. Bajai jelenlétünk azonban június végén koránt sem zárult le. Július második felétől közel egy

Fontos szegmense volt munkánknak, hogy beszéljünk a lakókkal, hogy ezzel is segítsük az árvíz okozta feszültség, trauma feldolgozását. Ez kifejezetten fontos feladatnak bizonyult a kollégiumban kitelepítettek esetében, akiknek hosszú heteket kellett távol maradniuk otthonaiktól. Bajai jelenlétünk 4. napján pedig egy nap erejéig visszatértünk a védekezők ellátáshoz, hiszen a Bajához közeledő újabb árhullám veszélyt jelentett a Nagy-Pandúr-szigetre, ugyanis ott a gátat korábban átvágták, így gyakorlatilag védtelenül maradt ez a rész. A gát helyreállítására helyszínre vezényelt 25 tűzoltó és a mintegy 45 közmunkás ellátásában kért segítséget Osso János tű. alezredes. A „tejárat” megszervezése nehézségekbe ütközött, mivel ez a védelmi szakasz csak terepjáróval volt megközelíthető, de az önkormányzat illetékesei rendelkezésünkre bocsájtottak egyet, így ezt a feladatot is végül teljesíteni tudtuk.

Júniusban máltai-johannita iroda koordinációját, illetve a szervezetek folyamatos jelenlétét és tevékenységét önkénteseink és munkatársaink 8 napon keresztül biztosították. Az egyik váltásunkat Bajára szállító Ford Transit kisbuszunk Szekszárd közelében a motor komolyabb károsodása miatt üzemképtelenné vált, amit csak trailer segítségével tudtunk elszállíttatni. Ezt a kisbuszunkat nyár végéig nem is tudtuk használni, de hála Istennek, a munkát folytatni tudtuk részint a máltaiak Bajára telepített kisbuszával, részint az öreg Mercedes-ünkkel. Bajai jelenlétünk azonban június végén koránt sem zárult le. Július második felétől közel egy

Júniusban máltai-johannita iroda koordinációját, illetve a szervezetek folyamatos jelenlétét és tevékenységét önkénteseink és munkatársaink 8 napon keresztül biztosították. Az egyik váltásunkat Bajára szállító Ford Transit kisbuszunk Szekszárd közelében a motor komolyabb károsodása miatt üzemképtelenné vált, amit csak trailer segítségével tudtunk elszállíttatni. Ezt a kisbuszunkat nyár végéig nem is tudtuk használni, de hála Istennek, a munkát folytatni tudtuk részint a máltaiak Bajára telepített kisbuszával, részint az öreg Mercedes-ünkkel. Bajai jelenlétünk azonban június végén koránt sem zárult le. Július második felétől közel egy

hónapon át újra johannita önkéntesek biztosították a szolgálatot a kihelyezett közös iroda feladatainak ellátásához.

Szabján Imre

Evangélikus Budavári Fesztivál

Gregerssen Labossa György rendi káplánunk révén meghívást kaptunk a Budavári Evangélikus gyülekezet által 2013. június 9-én rendezett „fesztiválra”. Az egésznapos rendezvényen több program volt, kicsiknek és nagyoknak egyaránt: bábszínház, népzene- néptánc, kórushangverseny és több rövid beszélgetés a színpadon. Így nyílt lehetőség arra, hogy bemutathassuk a Rendet és a Segítő Szolgálatot elsősorban a gyülekezet, de mindazok számára, akik a vári forgatagban megálltak és figyelemmel követték az eseményeket.

S hogy ne menjünk üres kézzel, mentőautóinkkal is kiálltunk, és ingyenes vérnyomás- és vércukormérést végeztünk minden érdeklődő számára.

Porcsalmy László

5 éves a hedrehelyi Idősek klubja

2013. július 5-én ünnepség volt Hedrehelyen. Hedrehely egy kisközség Somogy megyében, Kaposvár közelében. A Jankovich család itt gazdálkodik, és mert felelősséget éreznek a lakosság iránt, Jankovich Alexandra johannita dáma öt évvel ezelőtt a Johannita Segítő Szolgálat segítségével egy nappali idősök otthonát létesített. A klub azóta folyamatosan működik, heti két alkalommal kínálnak különböző programokat a falubeli szépkorúaknak.

Az ünnepségen a klubtagok mellett részt vett a Jankovich család, a polgármester úr, s többen falubeliek. A Segítő Szolgálat részéről Porcsalmy László és jómagam vettünk részt feleségünkkel együtt.

Kellemes, szórakoztató ünnep volt népies zenészekkel, versmondással, jazz-énekléssel, és természetesen a hivatalos beszédekkel együtt. A falu önkormányzatával megerősítettük a szerződést az idősotthon további működtetésére.

Lorx Ádám

Rövid hírek:

- Az ELTE több kisebb rendezvényén elsősegélynyújtó ügyeletet vállaltunk „A Budaörsi napok” rendezvényén is. A többnapos egyetemi rendezvényt az ELTE Kőrösi Csoma Sándor Kollégiumában hagyományosan tavasszal szokták megtartani. A közel egy hét alatt ellátóink vigyázták a koncertekkel, sportprogramokkal, klubok vetélkedőivel tarkított eseményt. Hasonló kollégiumi rendezvény volt a „Kerekes napok”, ahová szintén szervezetünk elsősegélynyújtói voltak ügyeletben.
- A nürnbergi johannitákkal már régóta aktív kapcsolatunk van, hiszen erről a területről érkeznek azoknak az adományoknak egy jelentős része, melyeket a különböző intézményekbe el tudunk szállítani. Két évvel ezelőtt 3 önkéntesünkkel egy magyarországi ifjúsági rendezvényen együtt dolgozhattunk (lásd XII. évfolyam 2. szám „Csákvártól Terényen át, Tatáig” c. írását), majd ennek hozományaként tavaly a Rock-im-Park fesztiválra (lásd Hírlevél XIII. évfolyam 2. szám „Rock-im-Park johannita szemmel” c. írását) hívtak minket, hogy részt vegyünk az ellátásban. Idén egy nagy csomag érkezett hozzánk Nürnbergből, melyben a mentőautó felszereléséhez szükséges különféle eszközök voltak. (Rögzítő és légútbiztosításhoz szükséges eszközök, ballonok és nem utolsósorban egy kis oxigénpalack is!) Ezúton is hálásak vagyunk nekik, különösen is Tim Stog barátunknak, hogy ezekkel az eszközökkel segítették munkánkat!
- Számos adománnyal támogathattuk az újpesti Pécsi Sebestyén Ének-Zenei Általános és Alapfokú Művészeti Iskola munkáját. Így többek közt padokat, székeket, számítógépet, nyomtatót és krétát is kapott az iskola.
- A Magyar Babamentő Alapítvány munkáját is segíthettük ágybetétekkel.
- Egy nagy kamionnyi adománnyal támogattuk a székelykeresztúri Berde Mózes Gimnáziumot. A szállítmányba sütemények, szekrények, padok, székek, táblák, ajtók és még kerékpárok is kerültek. Ugyanezzel a transzporttal Székelyudvarhelyre és Kolozsvár térségébe is eljuttathattunk süteményeket. (ld. fentebbi írásunk)
- 14 kórházi ágygal segítettük a Szent János Kórház új osztályának megnyitását. További 18 ágy érkezett Svájc-ból. Ezeknek az ágyaknak az elhelyezése már a GYEMSZI-vel együttműködésben történt. Reményeink szerint hamarosan aláírjuk az Együttműködési megállapodást az Intézménnyel, ami révén hatékonyabb lehet a segélyszállítmányok szétosztása.